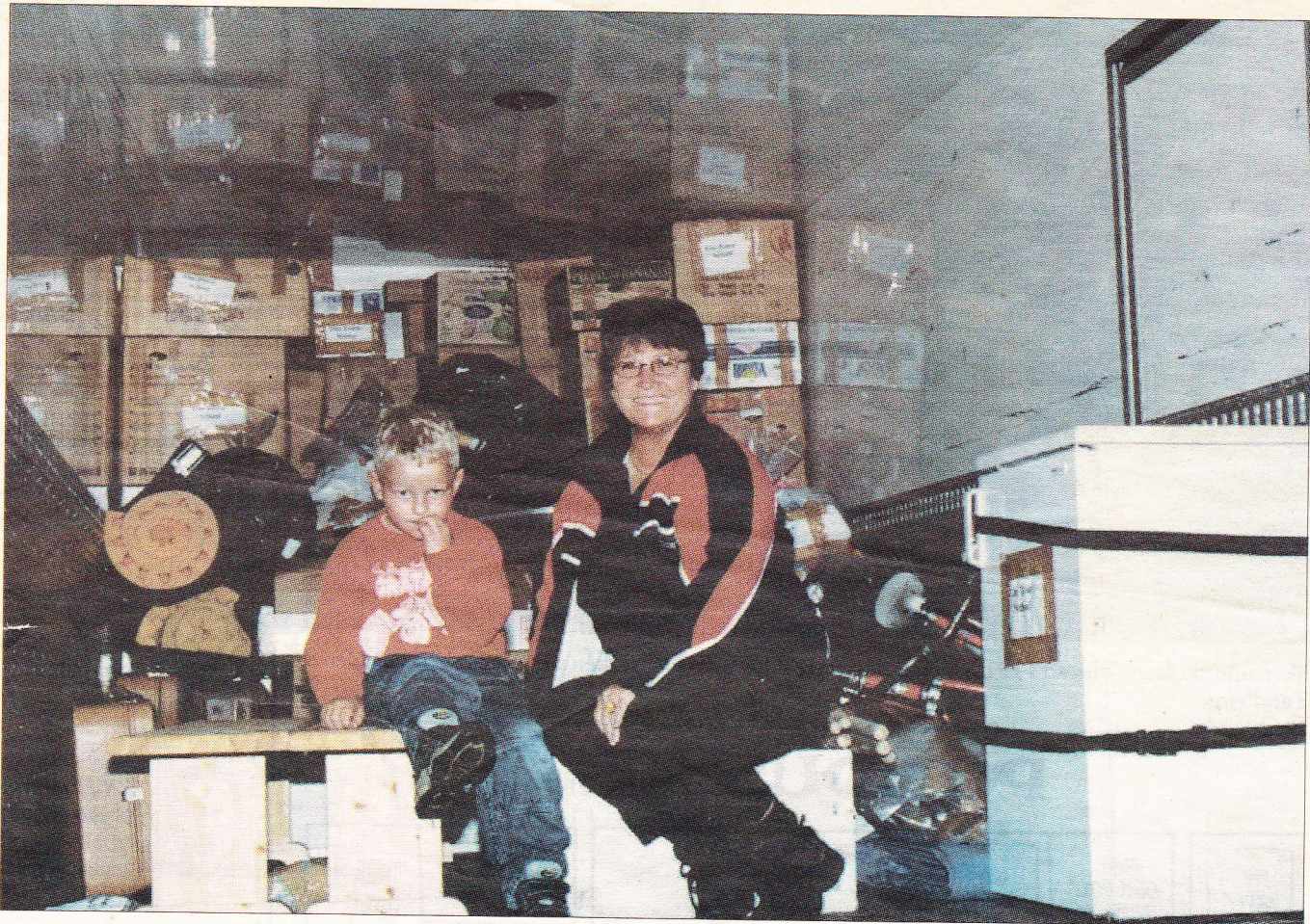

Anbjørg Juliussen og barnet Didrik Hovde i containeren som nylig ble sendt avgårde. Didrik syntes det var stas å bære esker som skulle til «Bambia».

Gaver til Gambia

MODUM: *Anbjørg Juliussen sprudler av virketrang og engasjement. Etter at hun sluttet å jobbe som fotograf, bruker hun av tiden sin på å samle inn utstyr og penger til fattige barn i Gambia.*

• BOEL KRISTIN STØVERN

Nylig skysses Juliussen avgårde en container full av skap, bøker, skolemateriell, klær, sko, vitaminer, såpe og mye mer. Mange av tingene har hun fått fra forretninger og skoler i Modum. Andre varer kjøper hun inn selv. Det koster 35 - 40

000 kroner bare å frakte en slik container til Gambia.

– Jeg deler containeren med flere andre, og min andel på rundt 12 kubikkmeter koster omlag 8 000 kroner, forteller hun.

Utstyret går til skolen i den fattige lille landsbyen Ebo Town i Gambia. Ebo Town ligger i et sumpområde ikke langt fra Atlanterhavet.

4. november reiser hun selv etter slik at hun er på plass når containeren skal åpnes. Det er mye korrupsjon i landet, og hun vil forsikre seg om at utstyret havner der det skal.

Loddsalg

Hver lørdag og fredag er Anbjørg Juliussen ute og selger lodd for å finansiere giverprosjektene.

– Akkurat nå trenger jeg først og fremst penger. Jeg skal betale for en rekke myggnett som jeg har bestilt i Gambia, og i februar-mars

skal jeg sende enda en container, smiler hun.

Myggnett er viktig der nede, for malariamyggen er aktiv om natten når folk ligger og sover.

Hos Juliussen står kontorstoler og inventar stablet oppover veggene ute. Disse skal med i neste forsendelse.

– Dessuten har jeg fått utstyr til et helt legekontor. Vi må finne et egnet kontorlokale, eventuelt bygge nytt. Det viktigste er å sørge for at lokalet har strøm og vann, for det er ingen selvfølge der, påpeker den entusiastiske hjelperen.

Sju fadderbarn

Det hele begynte med at hun skaffet seg to fadderbarn i 1995. Etter hvert har det ballet på seg, slik at hun i dag har intet mindre enn sju fadderbarn. Den reneste Marte Svennerud, med andre ord.

It'no knussel. De siste «rekrutterte» hun da hun for første gang besøkte Gambia i februar i år.

– Jeg kommer til å fortsette å følge opp fadderbarna videre. Det er viktig at de får en utdannelse utover den helt grunnleggende skolegangen.

Skolen i Ebo Town er et prosjekt hun engasjerer seg i helt uavhengig av sine egne fadderbarn. Juliussen setter mye inn på at hjelpen til skolen skal nå fram til de som trenger det.

– Dette er de fattigste av de fattige, sier hun.

– Jeg gleder meg til å reise nedover. Alle er så glade og takknemlige, og den turen kan jeg leve lenge på. I kofferten min pakker jeg klær jeg ikke bruker så mye selv lenger, så legger jeg dem igjen når jeg reiser.